

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 253.

Ellevte Sæstion.

71de Møde.

Tredagen den 23de Marts Kl. 1.

(Forsæt.)

Tscherning (forsæt): Dette vilde paa den ene Side ikke blot lette Statsrevisoraftet i dets Arbejde, men ogsaa paa den anden Side bringe Regjeringen til at faae den rette Anerkjendelse af Forholdene, for end den leverede Regnskabet fra sig. Men alle den Art Sager blive kun ordnede og be-
rigtigede lidt efter lidt, det skeer ikke paa een Gang. Der vindes imidlertid altid ved, at Thingets Medlemmer, saaledes som det ærede Medlem (Gad) har gjort, sætte sig alvorlig ind i Sagen og bringe den for her. Men jeg gjentager det, jo mere man vil undersøge den, desto mere maa man understøtte Udvalget i at forlange Indstillinger af Revisoraftet til Beslutninger. Naar saa Udvalget foreslaaer Thinget i den ene eller anden Retning at gaae ind paa dem, saa ligger deri fra Udvalgets Side et Vidnesbyrd om, at det, efter nærmere at have undersøgt de Documenter, som ere tilgængelige for Alle, er kommet til den Erkjendelse, at Resultatet er rigtigt, om ogsaa den Maade, hvorpaa det er fremsat, ikke er saaledes, som man kunde have ønsket. Skulde Udvalget bearbejde Sagen saaledes, at den fyldestgjorde det Savn af opløsende Apparater, som mangler fra Statsrevisionen, saa vilde igjen Udvalgets Arbejde blive af et større Omfang, end det var mulig at gennemføre her i den Tid, Thinget var samlet, navnlig vilde det kun kunne gjen-

føres af den Forsamling, der først fik Sagen til Overvejelse. Ligesom Finantsloven kun kan gennemgaaes fuldstændig af dette Things Udvalg, fordi dertil kræves en lang Behandling, saaledes kan ogsaa Statsrevisoraftets Arbejder kun gennemgaaes med en stor Fuldstændighed af det Thing, som først faaer det til Gjennemgaaen, og det er denne Gang Landstthinget. Nu ligger der imidlertid et Spørgsmaal tvivlsomt for mellem Thingene, idet Landstthinget stadig har gjort sig Umage for at vise tilbage saa Meget som muligt af de Andragender fra Revisoraftet, der paa en vis Maade kun have en formel Betydning og, efterat Sagen har været undersøgt, falde ud til, at der egentlig ikke er Noget at anke over, medens Folkethinget derimod fra sin Side er gaaet løs paa at bringe frem, hvad vi her kalde de formelle Beslutninger, ikke fordi man i den enkelte Sag behøvede nogen Beslutning, men fordi der under Sager af samme Art kunde komme saadanne for, hvor Beslutningen blev nødvendig, og fordi man, ved ikke at kræve af Statsrevisoraftet, at det skulde gjøre Indstilling til en saadan Beslutning, let lod det beholde for frit et Spillerum med Hensyn til selve Undersøgelsen. Naar man forlanger, at det skal gjøre Indstilling til en Beslutning, ligger deri en Paamindelse om en alvorligere Undersøgelse end at lade Sagen glide hen med en Antegnning og en Besvarelse.

H. Sage: Med det ærede Things Til-lædelse vil jeg tage mig den Frihed at fremkomme med nogle Bemærkninger om en Sag, der synes mig at være af stor Bigtighed. For